

Milá Lenko!

Začátkem dopisu Tě moc zdravím. Píšu Ti, protože jsem Ti chtěla odpovědět na Tvůj minulý dopis, který jsi mi poslala.

Po přečtení Tvého dopisu mi Tě bylo velmi líto, jak jsi mi psala o tom Tvém porušeném soukromí. Ale byla jsi statečná, jak ses zachovala, nevím, co bych dělala na Tvém místě. Podle mě je soukromí moc důležité pro všechny. A kdo říká, že ne, tak lže. Každý den si najdeš chvíli, kde bys chtěla být jenom sama, třeba na WC, když se sprchuješ a koupeš. Někomu zase vyhovuje např. při učení mít kolem sebe kolektiv lidí a jinému to zase vadí. Každý jsme prostě úplně jiný. Jen si představ být v kůži nějaké slavné herečky, zpěvačky a nějak mediálně známé osobnosti. Fotografové a novináři z nich nespustí oči a pořád mají připravené své foťáky a čekají na okamžik, který by pak zveřejnili celému světu. Ta osoba má pak obrovskou ostudu a je jí trapně. Vždyť se běž podívat do stánku s novinami a časopisy. Jsou toho plné noviny, jako například Blesk, Aha atd. Můžeš tomu říct „drbárenské“ časopisy. Těm novinářům nezáleží na tom, co vyfotí, oni jsou za to placeni. Neuvědomují si, že i oni mají rádi a chtějí své soukromí? Měli by být jednou v kůži těch, které fotografují. A vůbec takové zaměstnání by neměla být.

Jenom jsem Ti chtěla odepsat, když jsi mi také psala o tom soukromí.

Měj se dobře a opatruj se!

Tvoje kamarádka Karolína.